

[Indenrigsministeren]

seskapaciteten måske, men uddannelseskapa-
citeten. Derfor tror jeg altså heller ikke, at en
kraftig forøgelse af uddannelseskapa-
citeten umiddelbart er realistisk.

Sygeplejerskeuddannelsen blev revideret i
1979. Revisionen medførte relativt mere teori
og mindre af den praktik, som er et væsent-
ligt led i sygeplejerskeuddannelsen, men
samtidig som nævnt er flaskehalsen i uddan-
nelsen. Resultatet af omlægningen blev, at
amtskommunerne forøgede optagelseskapa-
citeten fra ca. 1.900 til ca. 2.100 årligt. Det er
desværre sådan, at sundhedsstyrelsen er af
den opfattelse, at en væsentlig yderligere for-
øgelse af uddannelseskapa-
citeten ikke er
praktisk mulig, i hvert fald så længe man
samtidig har elever, der er under den gamle,
mere praktikkrevende uddannelse.

Jeg beder hr. Brixtofte være opmærksom
på, at jeg sagde en »væsentlig« yderligere
forøgelse, for jeg er ikke i tvivl om, at der
gradvis vil komme en forøgelse af uddannel-
seskapaciteten i de nærmeste år.

Men jeg er af den opfattelse, at det for-
mentlig ikke er tilstrækkeligt hele tiden at
have opmærksomheden henvendt på de
praktiske problemer med de krav, der stilles
efter den nuværende uddannelse, og de prak-
tiske problemer, der i øvrigt måtte være, f.
eks. med hensyn til at forøge antallet af un-
dervisere inden for sygeplejen.

Jeg har den fornemmelse, at det ikke alene
er nødvendigt at overveje ændringer i syge-
plejeuddannelsen, som kan give mulighed for
at udanne flere, men også fortsat at under-
søge, om vi bruger sygeplejerskerne hensigts-
mæssigt, og om man kan aflaste sygeplejer-
skerne yderligere ved at anvende andet pleje-
personale.

Det er disse sidste overvejelser, indenrigs-
ministeriet og sundhedsstyrelsen har mulig-
hed for at gøre, og som man gør sig i disse
uger, og jeg håber på, at jeg i løbet af kort
tid kan komme med et initiativ, der skal kun-
ne bidrage til at bedre yderligere på situati-
onen ud over den efter min mening i mængde
utilfredsstillende forbedring, der er sket i det
sidste år eller halvandet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 666

9) Til *justitsministeren* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Finder ministeren registertilsynets næg-
telse af virksomheders registrering af butiks-
styre om, at butikstyre omgaaende politianmeldes.

Skriftlig begrundelse

Efter registertilsynets bestemmelse må bu-
tikstyre ikke registreres i lukkede registre hos
de enkelte virksomheder. Dette har haft til
følge, at Dansk Organisation af Detailhan-
delskæder – der omfatter stormagasiner og
varehuse – som tidligere først i gentagelsestil-
fælde af butikstyre foretog politianmeldel-
se, nu ved skiltning i forretningerne adværer
om, at butikstyre omgaaende politianmeldes.

Under hensyn til omfanget af butikstyre-
er er det nødvendigt, at der reageres over for
sådanne foreteelser, men det findes både uri-
meligt og uhensigtsmæssigt, at der ikke må
foretages en registrering, således at der kun i
gentagelsestilfælde bliver spørgsmål om poli-
titanmeldelse af butikstyre.

Det er til gene og besvær for både virk-
somheder og samfundsmyndighederne, at der
i videre omfang end hidtil foretages politian-
meldelser.

Der må kunne fastlægges regler for regi-
strering af butikstyre, således at kriminel
anmeldelse og retsforfølgning undgås i vide-
re omfang.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Registertilsynet har bl. a. i juni måned
1979 udtalt, at det ud fra en fortolkning af
bestemmelsen i § 3, stk. 2, i loven om private
registre efter registertilsynets opfattelse ikke
er lovligt for forretninger at foretage en
egentlig registrering af kunder, som har tileg-
net sig varer.

Tilsynet har endvidere pålagt en enkelt
virksomhed at ophøre hermed og at slette et
eksisterende register med sådanne oplysning-
er. Det er det, der er baggrunden for
spørgsmålet.

I forbindelse med registerlovens udform-
ning her i folkettingen blev der lagt betydelig
vægt på, at registertilsynet blev en myndig-
hed, der er uafhængig af justitsministeren, og
som således ikke er undergivet justitsministe-
rens instruktionsbeføjelser. Det fremgår da
også direkte af bestemmelsen i § 25 i loven
om private registre, at registertilsynets afgø-
relse efter loven ikke kan indbringes for an-